

Ve čtvrtek 3. února se potká s Abrahámem Jan Tesař, o němž si troufnu tvrdit, že je mezi šachovou veřejností jeden z nejznámějších členů našeho klubu. Já osobně znám Honzu už neuvěřitelných 38 let (sic!), kdy jsme se poprvé potkali v Domě pionýrů a mládeže na okresním přeboru žáků.

Zřejmě nejstarší fotka z archívu JT. Soupeřem mu je další z mládežnických talentů Zdeněk Kucián.

Na rozdíl ode mě však byl Honza velmi úspěšný již v mládežnických kategoriích. Požádal jsem ho, aby o sobě napsal pár řádků:

Narodil jsem se v Sušici, v jejíž blízkosti v Horažďovicích rodiče tehdy pracovali, byť oba pocházejí z obcí v našem regionu. Do Třebíče jsme se přestěhovali v roce 1967, abych zde stihnul zahájení základní školní docházky. Po jejím skončení jsem v letech 1976–1980 studoval

Gymnázium v Třebíči a po jeho absolvování v letech 1980–1984 právnickou fakultu tehdy UJEP, dnes Masarykovy univerzity v Brně. Od roku 1984 se právnickým povoláním živím. Nejprve do roku 1992, s výjimkou roční vojenské pauzy v Chebu a Mariánských Lázních, jako podnikový právník zemědělských družstev, poté po absolvování čekatelské praxe od listopadu 1993 jako soudce zdejšího okresního soudu. Až na občasné výlety do jiných oblastí práva vynucené dřívější personální situací na soudu se po celou dobu věnuji převážně sporné agendě občanského a obchodního práva.

Tahat šachovými figurami mne naučil otec a byl také dlouho mým jediným soupeřem. Asi od jedenácti roků jsem začal navštěvovat chvalně známý kroužek vedený učitelem Malým a o něco později i večerní klubovní seance ve vydatně zakouřeném salónku hotelu Podlipný, ve kterém personál neobsluhoval a chodit starším hráčům pro pivo a jiné dobroty do výčepu plného nestřízlivých výrazných týpků bylo výsadou i povinností hráčů mladších. Kupodivu v tomto prostředí, ze kterého by dnešním sociálním pracovníkům a dalším odborníkům přes dětskou psýchu zřejmě hráblo, vyrostla na dané podmínky až neuvěřitelně silná generace žáků, která s převahou vyhrála tehdejší seriál turnajů hraných jako Velká cena Československa žákovských družstev a dosáhla i řady dalších kolektivních i individuálních úspěchů. Jsem rád, že jsem do ní patřil, ze svých tehdejších výsledků bych se mohl pochlubit vítězstvím v krajském přeboru dorostu tehdejšího Jihomoravského kraje v roce 1977. Pak jsem asi některé lidi zklamal tím, že jsem v důsledku lenosti nepokračoval ve slibně nastartovaném růstu, šachově ustrnul, nešel dál, a od té doby si udržuji vcelku stabilní výkonnost pohybující se s výkyvy oběma směry zhruba kolem ELO 2100. I mne to s odstupem času trochu mrzí. Ale to nic nemění na tom, že jsem rozhodnutí hrát šachy nikdy nelitoval. Setkal jsem se za ty roky se spoustou zajímavých lidí, které bych v komerčně založeném oboru nepotkal. Měl jsem možnost si za ty roky zahrát v Třebíči i v Náměšti nad Oslavou při svém hostování v nejlepších dobách náměšťského šachu na počátku tohoto století v jednom družstvu s lidmi, jejichž úspěchy teď rád s obdivem sleduji, i s lidmi, kteří sice nedosáhli výrazných úspěchů šachových, ale o to více dokázali ve svém povolání nebo nabrali obyčejné lidské moudrosti. A to za to stálo.

Samozřejmě, že jsem se ho zeptal, co považuje za největší úspěch své šachové kariéry. Nejprve uvedl vítězství ve velmi silně obsazeném turnaji v rapid šachu v Pardubicích, který jak mnozí pamatují se hrával v sálu nádražní budovy a jehož se v 70. a 80. letech minulého století účastnila elita východočeských šachistů, ale pak zmínil Krajský přebor dorostu, hraný v roce 1977 ve Žďáru nad Sázavou. Ani se mu nedivím, protože si můžete podívat, kdo všechno za ním tehdy skončil!

KP dorostenců 1977 – Žďár n. S. (17. 6. – 24. 6.)

1. Jan Tesař (Třebíč) 8 (11), 2. František Vrána (St. Město) 7,5, 3.–6. Josef Mudrák (Uh.Brod), Libor Beroun (Třebíč), Pavel Popela (Univ. Brno), Josef Gabriel (Boršice) 7, 7.–11. Milan Werl (Třebíč), Vlastimil Siebenburger (Žďár), Jaroslav Vlašín (Univ. Brno), František Stříž (Boskovice), Vladislav Petroš (Gottw.) 6,5, 12.–13. Zdeněk Kavan (Znojmo), Antonín Čížek (Vel. Mez.) 6, 14.–16. Lubomír Kiša (Univ. Brno), Jan Sosna (Gottw.), Jan Dvořák (Univ. Brno) 5,5, 17. Jan Hink (Jihlava) 4,5, 18. Frant. Slavíček (Bojkovice) 4, 19.–20. Zdeněk Blahůš (Uh. Ostroh), Miroslav Kašík (Kroměříž) 3, 21. Ladislav Zavadil (Žďár) 1,5, 22. Josef Novotný (Šardice) 0,5 bodu.

Na fotografii z jiného ročníku KP dorostu můžete vidět v horní řadě zleva Kupčíka, Talpu, předposlední další třebíččan Beroun. V prostřední řadě zleva Siebenbürger, Melmuk, uprostřed třebíčský Werl a třetí zprava Kunc. Dole pak druhý zleva rozhodčí Ludvíček a nad ním JT. Posledním dospělým úplně vpravo je Ing. Jan Tesař – tatínek oslavence.

„Pan Jenda“, jak jej kdysi titulovala manželka našeho zemřelého spoluhráče Radomíra Charváta (a toto oslovení mu zůstalo doposud), již mnoho let hraje za naše první družstvo a jako volný hráč za některý z dalších týmů. V době, kdy Třebíč hrála pouze v krajských soutěžích hostoval velmi úspěšně v tehdy prvoligové Náměšti nad Oslavou a rovněž zde zanechal svými výkony nesmazatelnou stopu. Kromě soutěží družstev se pravidelně účastní dalších individuálních šachových turnajů, ve kterých porazil mnoho ratingově silnějších hráčů.

JT při losování Hurtova memoriálu s rozhodčím JUDr. Terebou. V pozadí syn Miroslava Hurta –

Karel, rovněž bývalý výborný šachista.

Pro naše webové stránky oslavenec okomentoval dvě partie. První z nich je myslím pěkná miniatura s vykřičníkovou pointou, a druhá, pro mne typičtější, obsahuje sice hrubé chyby, ale je zajímavá obsahem i osobou soupeře, který má IM v praktické hře a dle údajů v posledním Šachinfu je aktuálně sedmý na světě v korespondenčním šachu.

I. Tesař Jan – Bindrich Oswald (GER, 2200), OPEN Liberec 2007

1. c4 Jf6 2. Jc3 g6 3. e4 d6 4. d4 Sg7 5. h3 0-0 6. Se3 e5 7. d5 a5 8. Jge2 Ja6 9. g4 Sd7 10. Jg3 Jc5 11. Dd2 c6 12. g5 Je8 13. h4 f5? (až do třináctého tahu bílého se v partii nic podstatného nestalo a pozice byla zcela vyrovnaná. Poslední tah černého je sice v královské indické typický, nicméně v této konkrétní pozici chybně otevírá pozici a nahrává útočným záměrům bílého na královském křídle. Lepší bylo 13. — a4) 14. exf5 gxf5 15. Jh5 Sh8 (i zde bylo lepší 15. — a4 s horší, ale hratelnou pozicí) 16. 0-0-0 De7 17. Vg1 Kf7? (ve špatné pozici jsou všechny tahy špatné, přece jen lepší šance dávalo 17.

— Df7) 18. Se2 b5? (pro tento typ pozic typické nakrojení dámského křídla bílého zde vede ke katastrofě) 19. dxc6 Sxc6 20. cxb5 Je4 (to měla být zřejmě pointa, která bude brutálně vyvrácena) 21. g6+! a černý se vzdal, protože jeho král pozbyl poslední ústupové pole a pozice po vynuceném 21.

— hxg6 22. Sc4+ d5 23. Sxd5+ Sxd5 24. Dxd5+ De6 25. Dxa8 se vzhledem ke strašným materiálním ztrátám nedá hrát.

II. Chytilek Roman (2372) – Tesař Jan, Czech Open Pardubice 2010, zápas ŠK Zlín – Caissa Třebíč

1. Jf3 d5 2. c4 dxc4 3. Ja3 Jc6 4. Jxc4 g6 5. g3 Sg7 6. Sg2 e5 7. d3 Jge7 8. Sd2 0-0 9. Dc1 Jf5 10. h4 h5 11. Jg5 Sd7 12. Je4 De7 13. Jc3 Se6 (dosud dělali oba soupeři tahy doporučené nebo alespoň schválené Rybkou a pozice je zcela rovná. Ted' se ale začnou dít věci.) 14. Sxc6?! (po partii bílý trpce litoval, že se k této strategické výstřednosti nechal zlákat. Znehodnocuje sice pěšcovou strukturu černého, ale dvojice střelců je síla veliká a domovník bude bílému králi brzo chybět. Rybka se ale zatím tváří, že se nic neděje.) bxc6 15. Je4 Sd5 16. 0-0 Jd4 17. Ve1 f5 18. Jg5 f4 19. e4 fxg3 20. fxg3 Df6 21. Ve3? (to je ovšem už chyba, která

stojí kvalitu, po správném a jediném 21. Se3 se nic nedělo) Df2+ 22. Kh1 Jf5! 23. Se1?? (bílý nevidí hrozící pohromu, teď již nejde jen o kvalitu) Df1+ 24. Kh2 Jxe3?? (a černý se revanšuje a zahazuje možnost si pověsit na opasek cenný scalp. Po 24. — Jh6! by se bílý pravděpodobně vzdal, protože mat na g4 lze pokrýt jen za cenu odevzdání dámy, a nevěřím, že by jej pozici po 25. Dd1 Sxc4 ještě bavilo hrát. Teď však v důsledku ústřelu černého, který svého věhlasného soupeře z podobné hrubé chyby nepodezíral, boj pokračuje.) 25. Jxe3 De2+ 26. Jg2 Vab8 27. b3 Sf7 28. Dxc6 a zde oba soupeři vyměkli. Bílý si uvědomil, že jeho kompenzace za kvalitu není dosud zdaleka dostatečná, v čemž mu Rybka dává za pravdu, a nabídl remízu. Černý věděl proti komu hraje a s nedostatkem času si již netroufl tlačit na pilu. Takže remíza.

Happy Birthday Jene!

Pane Jendo, tvoji šachoví kolegové z klubu se připojují k řadě gratulantů a přejí do dalších let pevné zdraví a spoustu dalších šachových úspěchů, které jistě budou následovat! Nechť tě provází štěstí a mysl veselá...